

Al s. XVIII van ser les figures rígides de l'Antic Règim les protagonistes de la pintura. Amb posat poc natural, distants, ens observen, des del seu marc luxós, sense expressió en la mirada.

Un segle més tard, va ser la burgesia que, enriquida de poc, volia mostrar els seus moments de lleure: a la llotja del teatre, en un pic-nic vora el riu, prenent un moderníssim refresc... Joves amb posicions disteses i massa atrevides, mirades seductores que el traç impressionista va saber captar amb tota la vivacitat i l'eufòria de la vida moderna que acabaven d'estrenar.

A principis del s. XX, un nou sector social, el proletariat, entra amb realisme a la pintura. Homes i dones amb força a la mirada i actitud enèrgica es disposen a conquerir una sèrie de drets que no existien.

Les separates d'aquest número de la *Revista d'Igualada* reproduïxen fragments d'*Il Quarto Stato*, un dels exemples més coneguts de la pintura realista del segle passat.

Text: Maria Enrich Murt

EL FIL DEL TEMPS

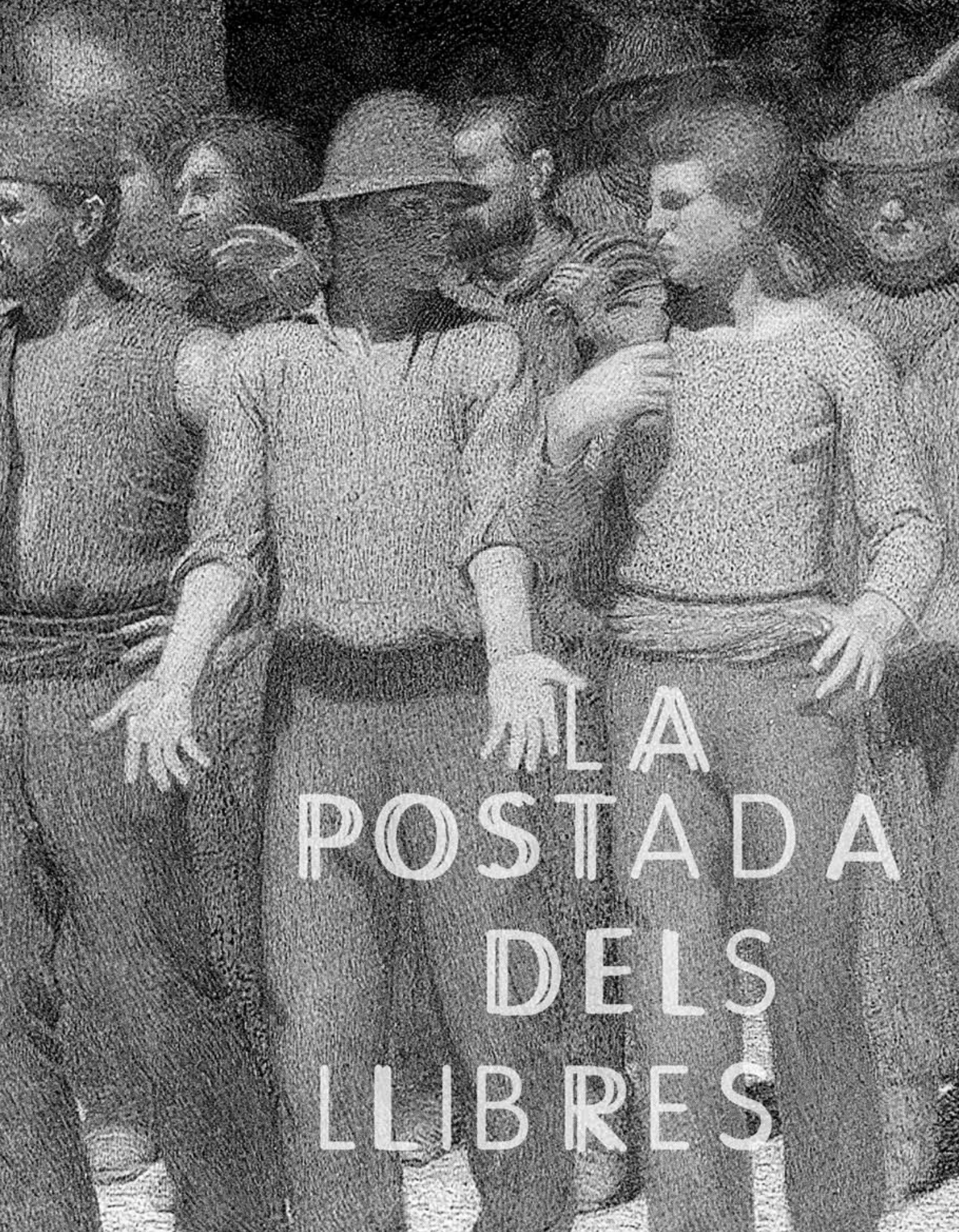

PANORÁMICA

GENT

LA
POSTADA
DELS
LLIBRES

JOCS DE PARAULES

VISUAL

